

Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
Pfv.V.21.135/2014/4.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság, a dr. Áj Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Rudas Ildikó ügyvéd által képviselt alperes ellen, felelősségbiztosítási szerződés teljesítése iránt, a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt, 33.P.101.521/2011. szám alatt megindított, majd a Fővárosi Törvényszék által, 2014. március 12. napján meghozott, 73.Pf.641.647/2013/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében, a felperes részéről, 47. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján, - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 100.000 (Százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint térítsen meg az államnak felhívásra 458.360 (Négyszázötvennyolcezer-háromszázhatvan) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A másodfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntését helyben hagyta. Helyesnek találta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, mely szerint a felperes 2005. március 23. napján, a tulajdonában álló személygépkocsival, a kereszteződésében, idegen hibás közúti balesetet szenvedett. A káreseményt a ... által vezetett személygépkocsi idézte elő, melynek vezetője a felelősségét a helyszínen elismerte, a jármű felelősségbiztosítója pedig az alperes. Mivel a felelősség nem volt vitás, a helyszínre érkező rendőrök helyszíni szemlét nem tartottak, hanem a baleset bekövetkezésének tényéről igazolást állítottak ki. Ezt követően a felperes a kárigényét csak 2005. május 6-án jelentette be, a sérült gépkocsiját pedig az alperesnek nem mutatta be. Ehelyett csatolta német szakértőnek a balesetet szenvedett járműről készített szakértői véleményét, valamint az autó sérüléseiről készített saját fényképfelvételeit. Nevezett szakértő azonban a nemzetközi bűnügyi

jogsegély keretében történt megkeresésre úgy nyilatkozott, miszerint sem a felperes részére, sem pedig a gépkocsiról nem készített szakértői véleményt. Ezért az első-és másodfokú bíróság egyaránt úgy foglalt állást, miszerint a felperes és tanú a balesettel, illetőleg az érintett gépjárművekkel kapcsolatban olyan alapvető kérdésekre nem tudott válaszolni, amelyek szavahihetőségüket erősen megkérdőjelezzik. A bíróságok sem az aggályt keltő szakértői véleményt, sem az ismeretlen helyen és időben készült fénykép-felvételeket nem találták alkalmasnak a tényállás megállapítására. A balesetről kiállított rendőrségi igazolás pedig a részletes helyszíni szemle hiánya miatt sem a káresemény bekövetkezésére, sem pedig annak következményeire nézve nem tartalmaz adatokat. A kiinduló adatok hiányosságai miatt a bíróságok a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleményére sem tudtak tényállást alapítani, aki általánosságban csak azt tudta megállapítani, miszerint a baleset bekövetkezésének felperes által előadott módja műszaki eszközökkel nem zárható ki. Mindebből az első-és másodfokú bíróság egyaránt arra a következtetésre jutott, hogy a balesetben sérült járműben keletkezett károk tekintetében a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet tartalmilag annak hatályon kívül helyezése, az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a kereset teljesítése iránt. Érvelése szerint nem róható a terhére, hogy a káreseményt követő 7 év elteltével foganatosított személyes meghallgatása alkalmával sem ő, sem a másik jármű vezetője nem emlékezett teljes részletességgel az eseményekre. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság nem értékelte megfelelően az érintettek egybehangzó nyilatkozata alapján kiállított helyszíni igazolást, valamint az érintetteknek a felelősség tekintetében elhangzott egyező előadását sem. Állította, hogy a szakvélemény beszerzése során, a német szakvélemény elkészítésének helyszínén szokásos módon járt el, az általa csatolt szakvélemény nem hamis. Sérelmezte, hogy a korábban eljáró bíróságok a terhére értékelték, miszerint a rendőr tanú a balesetet nem látta, továbbá hogy nem volt tudomása a jármű korábbi tulajdonosainál bekövetkezett sérülésekről. Rámutatott, hogy a rendőr által kiállított igazoló lap a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint közokiratnak minősül, amellyel szemben az alperes az ellenbizonyítást meg sem kísérelte.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a rendkívüli jogorvoslatát megalapozó jogsértést tartalmilag a biztosítási esemény bekövetkezésére vonatkozó

bizonyítékok téves értékelésében jelölte meg. [Pp. 270. § (2) bekezdése] Ezért a jogerős ítélet ebben a keretben volt felülbírálnak. [Pp. 275. § (2) bekezdése]

A Pp. 206. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A törvény idézett rendelkezésének a megsértése csak abban a kivételes esetben állapítható meg és csak akkor szolgálhat kellő alapul a felülvizsgálathoz, ha a bíróság iratellenes, ellentmondó, a per adataiból okszerűen nem következő megállapítást tett, vagy a bizonyítási eljárás lefolytatására vonatkozó előírások megsértésével helytelen ténybeli következtetésre jutott.

Az első-és másodfokú bíróság azonban a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, jogszabálysértés nélkül állapította meg a jogi következtetéseit megalapozó tényállást. Ennek során a fenti körülmények sem voltak észlelhetők. Ezért határozatát a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett sikerre. Ezért a Pp. 270. § (1) bekezdésének utaló szabálya folytán irányadó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban felmerült kiadásait maga köteles viselni, valamint köteles megtéríteni az alperes jogi képviselőjével kapcsolatban, a felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget, továbbá megtéríteni az illetékfeljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Budapest, 2015. július 13.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke, előadó bíró Dr. Madarász Anna s.k. bíró Dr. Szűcs József bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő